Dosarul nr. 5r-454/2025
(PIGD: 4-25067648-26-5r-14052025)

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

02 decembrie 2025 orașul Drochia

Judecătoria Drochia, sediul Central
Instanța de judecată având în componența sa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Corina Tăbăcaru
Grefier: Ala Bejanu

***Cu participarea***

Contestatarului – Avram Valeriu
Reprezentantului contestatarului – avocatul Grigore Postovanu *(împuternicit în baza mandatului cu Seria MA, nr. 2429423 din 07 noiembrie 2025)*
Agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia – Serghei Oleinic

A examinat în şedinţă de judecată publică, în procedura de examinare a contestațiilor în conformitate cu art. 448 Cod Contravențional contestația depusă de contestatarul Avram Valeriu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 aprilie 2025 și deciziei agentului constatator de sancționare în baza art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional din 14 aprilie 2025, și –

*Termenul de judecare a contestației în temeiul art. 454 Cod Contravențional: 14 mai 2025 – 02 decembrie 2025*

**c o n s t a t ă:**

**I. Partea descriptivă**

La data de 14 aprilie 2025, orele 15:20, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Drochia, Serghei Oleinic a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 503901 din 14 aprilie 2025 în privința lui Avram Valeriu, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional, potrivit căruia, Avram Valeriu a pretins, acceptat sau primit personal sau prin mijlocitor servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă care nu i s-au cuvenit în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.

**II. Contestația înaintată în temeiul art. 448 Cod Contravențional**

La data de 30 aprilie 2025 contestatarul Avram Valeriu a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 503901 din 14 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare din 14 aprilie 2025.

În motivarea contestației a invocat că, în fapt, la data de 14 aprilie 2025, agentul constatator ar fi stabilit precum că contestatara în perioada anului 2024 ar fi implicată în contravenţia de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător: se invocă faptul precum că, ar fi pretins, acceptat sau primit, personal sau prin mijlocitor, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, care nu s-au cuvenit, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.

Pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancţiune cu amendă semnificativă.

Nu este de acord cu procesul-verbal şi decizia de sancţionare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicţie totală cu circumstanţele de fapt.

Menționează faptul că, tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator nu a constatat de fapt și de jure vinovăția sa, nu a explicat drepturile și obligațiile, nu a explicat dreptul ei la apărare și nu i-a asigurat acest drept, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt, mai mult ca atât a ignorat indicarea în procesului-verbal cu privire la contravenție însăși fapta incriminată, limitându-se la copierea componenței contravenționale a art. $47^1$ alin. (1) Cod Penal. A amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supusă unui tratament umilitor și degradant, fapt care a afectat-o pe ea și pe întreaga familie.

Conform art. 425 Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea în speţă a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul-verbal contravenţional.

Menționează că, omisiunea enunţată, de rând cu celelalte enunţate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute la art. 443 Cod Contravenţional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal atrage nulitatea acestuia.

Elementele de bază ale procesului-verbal lipsesc, or, la caz, acestea sunt generice: locul şi timpul săvârşirii faptei contravenţionale, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție, semnăturii agentului constatator.

Agentul constatator nu a indicat exact locul şi timpul sau perioada comiterii faptei contravenţionale.

Omisiunile respective, aşa cum vor fi elucidate în alineatele ce succed, au afectat în mod esenţial modul în care în prezenta speţă agenţii statului au înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod Contravențional determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator.

Menționează că, agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și făptuitorul și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Potrivit procesului-verbal și deciziei de sancționare ar fi „pretins, acceptat sau primit, personal sau prin mijlocitor, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, care nu s-au cuvenit, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024”, aceste concluzii sunt false și abuzive.

Nu există nicio probă, cel puţin care să fie prezentată în confirmarea celor imputate, nu este menționat când și de cine s-au pretins, acceptat sau primit serviciile, privilegiile sau avantaje sub orice formă de la cine și în favoarea cui.

Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile din toamna anului 2024. Nu este probată participarea sa la alegeri din interes material.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște presupuneri subiective generice personale ale agentului constatator.

La decizia de sancţionare nu a fost anexat niciun material probator care ar demonstra componenţa contravenţiei de la art. $47^1$ Cod contravenţional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancţiune pentru o faptă care nu constituie element constitutiv al contravenţiei.

Astfel, s-a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 14 aprilie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

**III. Termenul de înaintare a contestației**

În temeiul art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, (1) Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.$447^1$ alin.(8).

În conformitate cu art. 448 alin. (2)-(4) Cod Contravențional, (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia. (3) Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale. (4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Instanța de judecată reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 503901 din 14 aprilie 2025 a fost întocmit în prezența contestatarului.

În acest context, instanța de judecată atestă că, contestația a fost depusă la data de 30 aprilie 2025, adică în termenul de 15 zile de la data la care contestatarul a luat cunoștință cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 503901 din 14 aprilie 2025.

Reieșind din prevederile legale enunțate supra, în coraport cu cele menționate instanța de judecată apreciază că, contestația a fost depusă în termen.

**IV. Cercetarea judecătorească desfășurată în conformitate cu art. 448 și 457 Cod Contravențional**

În cadrul ședinței de judecată, contestatarul Avram Valeriu și reprezentantul acestuia, avocatul Grigore Postovanu au susținut contestația înaintată în baza temeiurilor de fapt și de drept și au solicitat admiterea acesteia. Totodată, a solicitat în situația în care va fi respinsă solicitarea contravenientului privind încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale, contravenientului să-i fie aplicată o sancțiune mai blândă, reieșind din situația financiară a contravenientului.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, Serghei Oleinic a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

**V. Aprecierea instanței de judecată**

Studiind materialele cauzei contravenționale, pe principii de nemijlocire și contradictorialitate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia de a *admite contestația depusă de contestatarul Avram Valeriu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 aprilie 2025 și deciziei agentului constatator de sancționare în baza art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional din 14 aprilie 2025, parțial,* din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) Cod Contravențional, (4) Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, (1) Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

**VI.** *Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, în contextul aprecierii argumentelor invocate de contestatar,* instanța de judecată notează că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul Contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod Contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 Cod Contravențional.

Instanța de judecată reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezenţa contestatarului, fiind notificat privind iniţierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare, acesta a semnat actul contestat la rubrica nr. 12, nu a indicat obiecții, la fel, a semnat la rubrica cu nr. 18 recunoscând săvârșirea contravenției.

Astfel, cu referire la obiecțiile contestatarului referitor la faptul că, agentul constatator a examinat procesul în lipsa sa, nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare, nu a explicat esența faptei imputate instanța de judecată apreciază că, acestea nu atrag nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, or, contestatarul a recepționat o copie a procesului-verbal cu privire la contravenție, unde pe verso actului sunt inserate drepturile și obligațiile, totodată, la rubrica nr. 19 a semnat că i s-a adus la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. art. 34, 378, 384, 387 și 448 Cod Contravențional.

Totodată, la data încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, la rubrica „Părintele/reprezentatul legal/apărător”, ultimul nu a solicitat.

Tot în acest sens, instanța de judecată nu va reține alegațiile contestatarului despre faptul că nu i s-a asigurat dreptul la interpret, or, din rubrica cu nr. 9 a procesului-verbal cu privire la contravenție „Interpret/traducător”, rezultă că, ultimul nu a solicitat.

De asemenea, instanța de judecată reține că, au fost respectate și prevederile art. 443 alin. (1), lit. g) Cod Contravențional, prin care contestatarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, respectiv, la rubrica cu nr. 12 contestatarul a indicat că „nu este de acord, vina nu o recunoaște”.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată constată că, acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod Contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța de judecată constată că forța probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Totodată, instanța de judecată reține că, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

În concluzie, instanța de judecată atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit de către agentul constatator în prezenţa contestatarului, astfel neconsemnarea în proces a unor date irelevante conform art. 443 Cod Contravențional care nu creează incertitudini şi în privinţa cărora nu există obiecţii, nu poate afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or, contestatarului nu i-a fost adusă o atingere directă şi gravă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) Cod Contravențional, inclusiv la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul-verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa de judecată apreciază neajunsurile admise de agentul constatator ca fiind irelevante în raport cu fondul cauzei şi respinge obiecţiile contestatarului la aceste aspecte, ca fiind neîntemeiate.

**VII.** *Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma criticilor invocate de contestatar,* instanţa de judecată a stabilit că, din cele invocate de

contestatar, ultimul invocă temeiuri de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie sau a deciziei de sancţionare, dar şi consideră în aspect substanţial că, nu este vinovată în comiterea faptei imputate, după cum a iterat inclusiv în actul contestat că nu este de acord cu învinuirile aduse.

În acest context, instanța de judecată notează că, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod Contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, (1) Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, (1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În această ordine de idei şi din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) Cod Contravenţional, rezultă că, procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 503901 din 14 aprilie 2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

**VIII.** Instanța de judecată atestă că, acțiunile contestatarului Avram Valeriu au fost încadrate în conformitate cu art. $47^1$ alin. (1) Cod Contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod Contravenţional, instanţa de judecată reţine că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional, și anume:

*-procesul-verbal cu privire la contravenție cu Seria şi nr. MAI06 503901 din 14 aprilie 2025* potrivit căruia Avram Valeriu a pretins, acceptat sau primit personal sau prin mijlocitor servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă care nu i s-au cuvenit în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024;

*-scrisoarea din 07 aprilie 2025* prin care a fost informat șeful Inspectoratului de Poliție Drochia despre faptul că, în conformitate cu prevederile art. 374 alin. ($2^1$) Cod Contravențional a fost inițiat proces contravențional nr. RAP01433516 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024. Potrivit prevederilor art. 393 alin. (2) Cod Contravențional, cauzele

contravenționale aflate în competența autorităților prevăzute la alin. (1) se soluționează de către autoritatea competentă în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția. Urmare, în temeiul normelor prenotate se remit materialele și probele acumulate pentru examinare conform competenței, prin prisma prevederilor art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional;

*-raportul privind înregistrarea contravenției din 08 aprilie 2025* prin care s-a constatat săvârșirea faptei contravenționale manifestate prin pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un grup de persoane, locuitori ai raionului Drochia a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o o altă persoană în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024, în caz, fiind prezente elementele constitutive a contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional. La raport se anexează materialul înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor despre infracțiuni și incidente a IP Drochia cu nr. 20251201331 din 08 aprilie 2025;

*-copia raportului de analiză informațional criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. 2023970322* conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181[3] și art. 243 alin. (3), lit. a), b) Cod Penal;

*-extras din fișierele Excel anexă la procesul contravențional RAP01 602076 inițiat la 08.04.2025,* pe indicii contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional, potrivit căruia pe numărul de telefon *****, identificat după Avram Valeriu au parvenit de la destinatarul „PSB" – 7 mesaje în perioada 21 august 2024 – 14 octombrie 2024;

**IX.** Instanţa de judecată apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă.

Or, forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).*

În această ordine de idei, instanța de judecată apreciază că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, apreciate de instanţa de judecată, iar instanţa reţine că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie este temeinică.

Tot în acest sens, instanța de judecată reține că, *potrivit pct. 310-318 din Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional*, Curtea Constituțională statuează: „310. Referitor la sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale", care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana şi-a exercitat votul, Curtea menţionează că articolul 47[1] alin.(1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenţia în discuţie este una formală şi nu obligă autorităţile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existenţa unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituţie. 311. Din aceste considerente, Curtea constată că dispoziţiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) şi 23 alin.(2) din Constituţie, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări. 312. Referitor la critica de neconstituţionalitate a limitelor amenzii prevăzute la articolul 47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, în jurisprudenţa sa, Curtea a notat că articolul 20 din Constituţie devine incident atunci când este afectat principiul individualizării sancţiunii. Legislatorul nu poate reglementa o sancţiune astfel încât să lipsească instanţa de judecată de posibilitatea de a o individualiza în mod efectiv şi rezonabil. Limitarea rolului instanţei de judecată lipseşte de substanţă garanţiile

dreptului la un proces echitabil, consacrat de articolele 20 din Constituţie şi 6 din Convenţia Europeană (a se vedea HCC nr.18 din 30 iunie 2020, § 40, § 109). 313. Curtea notează că fapta de corupere electorală pasivă prevăzută la articolul 47[1] alin.(1) din Codul contravenţional se sancţionează cu amendă în mărime de la 500 la 750 de unităţi convenţionale. 314. În acest caz, Curtea observă că diferenţa dintre limita minimă şi cea maximă este de 250 unităţi convenţionale. Astfel, Curtea reţine că există o diferenţă suficientă între limita minimă şi limita maximă a sancţiunii, care îi permite agentului constatator şi instanţei de judecată să individualizeze amenda în funcţie de circumstanţele precise ale faptei comise (a se vedea, *a contrario*, HCC nr.18 din 30 iunie 2020). Mai mult, diferenţele dintre limitele sancţiunii contravenţionale în discuţie sunt comparabile cu diferenţele dintre limitele sancţiunilor pentru comiterea altor contravenţii stabilite de legislator. Acestea nu restrâng competenţa instanţei de judecată de a exercita un control de jurisdicţie deplină în privinţa individualizării şi aprecierii proporţionalităţii sancţiunii prin raportare la circumstanţele cazului şi nu contravin articolului 20 din Constituţie. 315. Referitor la incidenţa articolului 46 din Constituţie, autorii excepţiilor au afirmat că amenda prevăzută de articolul 47[1] alin.(1) din Codul contravenţional este una excesivă şi nu este proporţională cu gravitatea faptei comise, în comparaţie cu alte încălcări din domeniul dreptului electoral. 316. Cu privire la amenzi, Curtea Europeană a menţionat că acestea trebuie considerate imixtiuni în dreptul de proprietate al contravenientului, pentru că lipsesc persoana vizată de o parte din patrimoniul său, *i.e.* de suma de bani pe care trebuie să o plătească (a se vedea *Mamidakis v. Grecia*, 11 ianuarie 2007, § 44; *S.C. Complex Herta Import Export S.R.L. Lipova v. România*, 18 iunie 2013, § 31). 317. Curtea notează că votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfăşurată între partidele politice şi între candidaţi (a se vedea HCC nr.25 din 28 noiembrie 2024, § 102). 318. Astfel, sancţionarea coruperii alegătorilor urmăreşte scopul asigurării integrităţii şi caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiţionată a drepturilor electorale. Prin urmare, politica penală a Parlamentului urmăreşte să descurajeze actele de corupţie electorală, inclusiv prin stabilirea unui sistem efectiv de sancţiuni".

**X.** Astfel, instanţa de judecată statuează în afara oricăror dubii că, într-adevăr fapta incriminată a avut loc, cu vinovăţie, chiar dacă ultima invocă lipsa faptei contravenţiei şi nu infirmă de altfel faptele incriminate, instanța de judecată remarcă că, argumentele contestatarului nu sunt însoţite de circumstanţe obiective întemeiate sau alte probe relevante în acest sens, ci doar cu o referință abstractă la administrarea ineficientă a probelor în acuzarea sa.

Evaluarea judiciară a legalității și temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenției presupune, în mod necesar, coroborarea probatoriului administrat cu exigențele de legalitate formală și substanțială, în lumina unui standard de analiză propriu materiei contravenționale, distinct de rigorile procesului penal.

În speță, instanța de judecată constată că, ansamblul probelor administrate (conform scrisorii din 07 aprilie 2025 a Inspectoratului General al Poliției) – încheierile și mandatele judecătorești emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, ordonanțele procurorului privind autorizarea unor măsuri speciale de investigație (MSI), ordonanțele procurorului cu privire la aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații, precum și extrasele din raportul de analiză informațional-criminală – configurează o imagine probatorie unitară, care

susține, dincolo de dubii rezonabile în sfera contravențională, existența faptei și vinovăția subiectului sancțiunii.

În continuare, instanța de judecată apreciază că, înscrisurile administrate relevă în mod coerent faptul că, terminalul mobil de care s-a folosit contestatarul a recepționat – 7 mesaje în perioada 21 august 2024 – 14 octombrie 2024, provenind de la aplicația bancară „PSB" – asociată Băncii Comerciale „Promsveazibank" din Federația Rusă, entitate menționată în cauze penale conexe pentru implicarea în mecanisme de finanțare electorală ilicită.

Tot în acest context, instanța de judecată relevă că, fapta contravențională a fost materializată după intrarea în vigoare a Legii nr. 230 din 31.07.2024 (în vigoare 15.08.2024) „pentru modificarea unor acte normative" prin care Codul Contravențional a fost completat cu articolul $47^1$ Cod Contravențional, fiind sancționabile contravențional actele ilicite de corupere electorală pasivă, așa cum, mesajele au parvenit în perioada 21 august 2024 – 14 octombrie 2024.

În continuare, instanța de judecată apreciind materialele probatorii administrate la cauză, atestă că, probele sunt derivate din autorizații judiciare valide privind măsuri speciale de investigație (MSI) - inclusiv colectarea de date electronice, dispuse în cadrul unei cauze penale cu relevanță sistemică.

Instanța de judecată atestă că, acestea au fost autorizate de judecătorul de instrucție, executate de organul de urmărire penală în condiții de legalitate, documentate prin încheieri și ordonanțe și puse la dispoziția instanței de judecată în condiții de contradictorialitate.

Tot în acest sens, instanța de judecată a reținut prevederile pct. 310 din Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 21 ianuarie 2025, care a statuat că *„contravenţia în discuţie este una formală şi nu obligă autorităţile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existenţa unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituţie. 311. Din aceste considerente, Curtea constată că dispoziţiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) şi 23 alin.(2) din Constituţie, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări".*

Potrivit raportului de analiză informațional-criminală rezultă că, la 21 octombrie 2024 de către judecătorul de instrucție în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin încheierea și mandatul judecătoresc nr. 13-7920/2024 din 21.10.2024 a fost autorizată măsura specială de investigații prevăzută de art. $138^4$ Cod de Procedură Penală: „Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice" a conexiunilor aplicației mobile cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsvyazibank (ПСБ Promsvyazibank) din Federația Rusă către și/sau cu abonații operatorilor de telefonie mobilă din Republica Moldova. Iar, la data de 19.11.2024 a fost autorizată măsura specială de investigații prevăzută de art. $138^6$ Cod procedură penală: „Identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice" în privința numerelor SIM unice, deservite de operatorii de telefonie mobilă din Republica Moldova.

În argumentarea poziției procesuale, contestatarul a invocat, în mod generic, o serie de deficiențe procedurale și pretinse încălcări ale drepturilor fundamentale care, în viziunea sa, ar vicia întregul proces contravențional și ar impune anularea actelor emise de autoritățile competente.

Tot în acest sens, instanța de judecată apreciază critic alegațiile contestatarului potrivit căreia, nu este clar conținutul mesajelor parvenite pe numărul de telefon al contravenientului, or, acestea nu constituie temei de încetare a procesului contravenționale pe temeiul lipsei faptei

contravenționale, deoarece din conținutul materialelor cauzei s-a desprins faptul că, prin intermediul SIM +74992712173 (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsvyazibank din Federația Rusă și al aplicației mobile cu identificatorul „PSB” și „ПСБ” (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsvyazibank din Federația Rusă, precum și alte numere SIM, au fost și/sau sunt contactați mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova, care sunt achitați în condiții de confidențialitate pentru diferite acțiuni întreprinse, corupere electorală, inclusiv pentru remunerarea reprezentanților formațiunii partidului politic „Șansa” și/sau așa numitului bloc politic „Pobeda”.

În conformitate cu art. 384 alin. (2) Cod Contravențional, persoana în privința căreia s-a pornit procedura contravențională beneficiază de o serie de drepturi procesuale, inclusiv: de a fi informată despre învinuirea adusă, de a avea acces la dosar, de a beneficia de interpret/traducător, de a contesta actele, precum și de a fi asistată de apărător. Obligația autorităților este de a asigura efectiv exercitarea acestor drepturi, în mod concret și nu formal.

Cu toate acestea, invocarea generică a unei încălcări nu echivalează cu dovedirea existenței acesteia.

Or, contestatarul nu a făcut dovada că a fost împiedicat obiectiv să participe la examinarea cauzei sau că a formulat, în timp util, solicitări privind asistența unui apărător, consultarea dosarului sau explicarea faptei imputate.

În concluzie, afirmațiile contestatarului necesită o abordare echilibrată și nuanțată: respectarea drepturilor procesuale trebuie garantată în mod efectiv, însă contestarea procedurii contravenționale nu poate fi fundamentată doar pe declarații nedovedite, ci presupune identificarea unor vicii procedurale concrete, dublate de probe care să susțină realitatea încălcărilor invocate.

În lipsa acestora, instanța de judecată nu poate reține existența unor limitări a drepturilor și intereselor contestatarului la constatarea faptei contravenționale.

**XI.** În aceste condiţii, instanţa de judecată apreciază drept neîntemeiată poziţia contestatarului, chiar dacă se invocă faptul nerecunoaşterii vinovăției, iar argumentele aduse în contestaţie instanţa de judecată le apreciază drept declarative şi formale, fără relevarea unor obiecţii pertinente la probatoriul acumulat de agentul constatator.

Respectiv, faptele ilicite vizate în speță sunt imputabile anume contestatarului, fapt pentru care instanța de judecată a apreciat argumentele ultimului drept o încercare de exonerare de la răspunderea contravențională ce-i revine în speță şi concomitent, prin prisma celor enunţate, instanţa de judecată va respinge obiecţiile sale, care sunt combătute prin probele acumulate în procesul contravenţional şi care demonstrează indubitabil vinovăţia acesteia.

Instanța de judecată consideră oportun de a preciza că, prezumțiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept și nu sunt interzise de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsură în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanța scopului urmărit, dar și respectarea dreptului la apărare, care la caz nu au fost încălcate de către reprezentantul autorităţii constatatoare.

Pe lângă acestea, instanța de judecată apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 503901 din 14 aprilie 2025 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, care fiind coroborat cu probele acumulate, în ansamblu se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea cu vinovăţie a contravenției imputate contestatarului.

Prin urmare, faptele contestatarului au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. $47^1$ alin. (1) Cod Contravențional.

De asemenea, instanța de judecată nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 Cod Contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În contextul circumstanțelor stabilite supra, instanța de judecată a constatat că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele și just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contestatarului în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar contestatarul nu a prezentat instanței de judecată careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator se apreciază ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

**XII.** *Cu referire la decizia de sancționare din 14 aprilie 2025*, *parte componentă a procesului-verbal cu privire la contravenție Seria și nr. MAI06 503901 din 14 aprilie 2025,* instanța de judecată reține că, legea contravențională reglementează sancțiunea pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional sub formă de „amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale”.

Instanța de judecată atestă că, agentul constatator a aplicat limita maximă a sancțiunii reglementată la art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional, și anume sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 37 500 lei.

În temeiul art. 2 Cod Contravențional, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod Contravențional, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanţele atenuante ori agravante.

Potrivit art. 41 alin. (1)-(2) Cod Contravențional, (1) Sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante. (2) Faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

La stabilirea categoriei sancțiunii care urmează să i se aplice făptuitorului, urmează a se ține cont de caracterul contravenţiei, de persoana vinovată, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravenţională, precum şi de faptul că pedeapsa contravenţională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare şi de reeducare a contravenientului în numele legii, persoanelor care au săvârşit contravenţii, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Mai mult, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea făptuitorului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi fapte contravenţionale atât de către contravenienţi, cât şi de către alte persoane.

În conformitate cu art. 44[1] alin. (1) Cod Contravențional, (1) Ţinînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul contravenientului în săvîrşirea contravenţiei, de personalitatea contravenientului, de comportarea lui în timpul şi după consumarea contravenţiei, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei contravenţii săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, agentul constatator, după caz, procurorul,

instanţa de judecată sau comisia administrativă poate aplica o sancţiune sub limita minimă, prevăzută de partea specială a cărţii întâi pentru contravenţia respectivă.

Potrivit art. 34 alin. (1), (2) Cod Contravențional, (1) Amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională este egală cu 50 de lei. (2) Amenda se aplică persoanelor fizice de la una la 1500 de unităţi convenţionale, iar persoanelor cu funcţie de răspundere – de la 10 la 1500 de unităţi convenţionale.

În această ordine de idei, instanța de judecată analizând gradul de pericol social concret al faptei ilicite săvârșite, personalitatea contestatarului consideră că, sancţiunea amenzii aplicată la limita maximă nu este justificată și se apreciază ca fiind prea aspră, or, instanța de judecată nu a stabilit la materialele cauzei circumstanțe ce ar caracteriza din punct de vedere negativ personalitatea contravenientului sau date despre atragerea anterioară a acestuia la răspundere contravențională/penală.

Tot în acest sens, instanța de judecată reține și pct. 313 și 314 din Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 21 ianuarie 2025, care a statuat că, *„fapta de corupere electorală pasivă prevăzută la articolul 47[1] alin.(1) din Codul contravenţional se sancţionează cu amendă în mărime de la 500 la 750 de unităţi convenţionale. 314. În acest caz, Curtea observă că diferenţa dintre limita minimă şi cea maximă este de 250 unităţi convenţionale. Astfel, Curtea reţine că există o diferenţă suficientă între limita minimă şi limita maximă a sancţiunii, care îi permite agentului constatator şi instanţei de judecată să individualizeze amenda în funcţie de circumstanţele precise ale faptei comise (a se vedea, a contrario, HCC nr.18 din 30 iunie 2020). Mai mult, diferenţele dintre limitele sancţiunii contravenţionale în discuţie sunt comparabile cu diferenţele dintre limitele sancţiunilor pentru comiterea altor contravenţii stabilite de legislator. Acestea nu restrâng competenţa instanţei de judecată de a exercita un control de jurisdicţie deplină în privinţa individualizării şi aprecierii proporţionalităţii sancţiunii prin raportare la circumstanţele cazului şi nu contravin articolului 20 din Constituţie”.*

Astfel, instanța de judecată luând în considerare situația financiară a contravenientului care rezultă din înscrisurile administrate la dosar și anume, dânsul nu este încadrat în câmpul muncii, totodată, totodată, ținând cont și de personalitatea contravenientului și din explicațiile acestuia, care a conștientizat fapta comisă, nu este implicat în acțiuni ilicite cu caracter politic, anterior nu a fost sancționat contravențional, se consideră echitabil de a-i aplica contravenientului Avram Valeriu pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional, cu aplicarea art. 44[1] alin. (1) Cod Contravențional sancțiunea sub formă de amendă sub limita minimă prevăzută de lege pentru contravenția sus-indicată, în mărime de 100 (una sută) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 5 000 (cinci mii) lei. În conformitate cu art. 34 alin. (3) Cod contravențional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Instanța de judecată reiterează că, executarea sancțiunii nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Sancțiunea aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii și sancțiunii contravenționale.

**XIII.** În conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (1), pct. 2), 448, 460 și 462 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată, -

**h o t ă r ă ș t e:**

Contestația depusă de contestatarul Avram Valeriu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 aprilie 2025 și deciziei agentului constatator de sancționare în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod Contravențional din 14 aprilie 2025, *se admite parțial.*

Se modifică decizia de sancționare contravenţională parte componentă a procesului-verbal cu privire la contravenție cu Seria și Nr. MAI06 503901 din 14 aprilie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, după cum urmează:

*Contravenientului Avram Valeriu pentru comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) Cod Contravențional al RM cu aplicarea art. $44^1$ alin. (1) Cod Contravențional al RM i se stabilește sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 100 (una sută) unităţi convenționale, ceea ce constituie suma de 5 000 (cinci mii) lei.*

*Se explică contravenientului Avram Valeriu că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) Cod Contravenţional al RM este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.*

În rest, procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 503901 din 14 aprilie 2025, se menține.

Hotărârea este susceptibilă recursului la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Central.

**Preşedintele şedinţei,**
**Judecător:** /semnătura/ **Corina Tăbăcaru**

„Copia corespunde originalului”
Judecător: Corina Tăbăcaru